

es nemaz vēl neesmu.
par agru varbūt pasaulē par cilvēku esmu laists.
esmu jau pieradis, ka mani neņem par pilnu.
es neko neprotu apliecināt un ne par ko cīnīties.
es jūtu centru, ap kuru tinos.
es esmu mazs. un rāmis ir mana telpa.
rāmis ir mana drošības sajūta, bailes no bezgalības.
es esmu rāms.
es pasauli ar galvas vidu jūtu.
...
ceļš manī iekšpusīgi krājas.
lēni sāku sevī augt. lēni sāku pārveidot savas līnijas.
liela ir dzīve. augsti ir mākoņi. milzīgs puteklis Es esmu.
liels Es stāvu. maziņš ziedošā pļavā.
dzīvība lielumā tavā.
viss būs manā ziņā.
iet pa straumei, vai klausīties sirdsapziņā.
...
mans spēks kāpj spēkā.
un cilvēcības augstākajās virsotnēs
milzu drosmē soli speru, pēc glābiņa vēl gaisā ķeru.
Es krītu. lidoju!
arlaburītu!
tam labam būs augt!

Elīza Tolstika

Rīga. 2016.